
Mecseki Rita Eszter

TÁJKÖLTEMÉNY

A tested, ha nézem,
gyönyörű táj.
Gyönyörű tájék,
hajlataid.

Dombok és hegyek!
Síkvidéken járok,
erdőségekben, bozótban
bujkálnak ujjaim.

Tekintetemben
megmosakszom.

És ruhámat, ha
megmerülök benned,
gondtalanul partodon
felejttem.

TATJANA LEVELEIBŐL

Nézze, nem vitatkozom. Legyen,
ahogy akarja. Csak akarjon
végre valamit, ha kérhetem.
Csak akarjon végre valami
olyat, amivel bebizonyítja
nekünk, hogy Maga azért férfi.
Érezni akarom a tekintetét.
Érezni akarom végre, hogy
levetkőztet a tekintetével,
hogy a szemével (legalább)
végigsimítja testemet.
Ha végre képes lenne meg-
érinteni, és *ha egyszer*
végre megfogná a seggem,
akkor tudnám, hogy Maga
azért még valóban férfi,

és él, mozog, akar valamit.
De így, így nem leszünk jóban.
Csak tesz-vesz körülöttem,
a keze izzad, örökké ideges.
Relax, barátom, *relax*, és
don't worry, ha kérhetem.
Szedje össze Magát, vagy
tűnjön a fenébe, mert poros,
vidéki életem nyugodtabb volt
Maga nélkül, Barátom.

Nótiacs, 1999. március 13.

Márton László

MEGOSZTOTTSÁG (I)

Új vendég a Hollóban

Ez a történet egy perről szól; harcokról és viszontagságokról szól; fogságról, szabadulásról, kétségekről és gyanújelekről szól; pusztulásról, újjáépítésről, fondorlatokról, egymásnak és önmaguknak ellentmondó vallomásokról, a régi Magyarország átalakulásáról, még inkább elenyészéséről szól; szabadságról és rendről, még inkább e kettő ellentétéről, leginkább azonban egyiknek hiányáról, másiknak zülléséről szól; az emberi hatalom megosztottságáról, a hatalomba kerített táj szétszaggatottságáról, a kimerült idő töréseiről szól; arról szól, hogy sok vermet ás nekünk a sors, de a legmélyebbet saját szívünkben ássa.

Szatmár vármegye főispánja, báró Károlyi Sándor 1697. szeptember elején érkezett Bécsbe. Miután megtudta, hogy Kollonich bíboros, akinek levelét a városkapuban is felmutatta, és ennek következtében nemcsak hogy pénzt nem kívántak tőle, de tisztellettudóan meg is hajoltak a pecséttel megerősített okmány előtt a kapuőrök, az események feltorlódása miatt egyelőre nem tudja őt fogadni: ekkor elküldte szolgáját, vigye a lovakat és a szekereket a poggyással együtt a Hollóhoz címzett fogadóba, ott foglaljon szállást, ebédre pedig rendeljen csirkehúst. Gyalogszerrel indult a magyar kancellária felé, amely akkoriban a Minoriták terén volt, egy erősen megrongálódott, keskeny épületben. Tizennégy év telt el az ostrom óta; időközben a város nagyjából kiheverte a rombolást, s ha a megrázkódtatást nem heverte is ki, a csillapíthatatlan hullámokban újra meg újra feltörő rémület egyre zavarbaejtőbb módon keveredett a feledéssel. Ebből viszont a városba látogató idegen vajmi keveset észlelhetett. Annál szembeötlőbbek voltak az építkezések és az átfogó területrendezés. A várfalak körül a harcokban kigyulladt külvárosi házsorokat nem engedték újjáépíteni, sőt még ami